

УДК 597.2/.5:502.74

Гроховська Ю. Р., к.с.-г.н., доцент, Кононцев С. В., к.т.н., доцент, Кульпач А. В., студент 5 курсу (Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне)

ЕКОЛОГІЧНА РІЗНОМАНІТНІСТЬ ІХТІОФАУНИ РІЧКИ СТИР

Проаналізовано видову різноманітність, систематичний статус, належність до фауністичних комплексів, а також екологічні групи риб річки Стир (бас. Прип'яті) в межах Рівненської області.

Ключові слова: іхтіофауна, видове різноманіття, фауністичні комплекси, екологічні групи риб, рідкісні види.

Дослідження різноманіття та екологічних груп риб має безпосереднє практичне значення. Біорізноманіття визначає стійкість водних екосистем, а структура біоти є відображенням їх функціонального стану. Вона впливає на процеси трансформації речовин і потоку енергії, формування якості води і біологічну продуктивність водойм. Для оцінки стану водних екосистем важливе значення має характеристика біоти за трофічними (особливості утилізації речовини і енергії), систематичними (таксономічна спорідненість видів і груп організмів) та топічними (приуроченість до біотопу) ознакам [1].

Вивчення іхтіофауни Рівненської і Волинської областей від середини ХХ ст. здебільшого мали фрагментарний характер [2-5]. Рибне населення Прип'яті та її основних приток досліджував В. С. Пенязь у 1948-1954 рр. [2]. Рибне населення озер регіону досліджували А. Д. Носаль та Л. Г. Симонова (1958) [3]. Серед сучасних досліджень, які тою чи іншою мірою стосуються збереження біорізноманіття та особливостей іхтіофауни є праці Гриба Й.В., Куньчика Т.М., Мольчака Я.О., Мігаса Р.В., Ільїна Л.В., Бігуна В.К., Мосницького В.О. та ін. [5-9]. Є ряд праць присвячених власне об'єкту досліджень – річці Стир та спорудженому на ній Хрінницькому водосховищу, яке найкраще вивчене у іхтіологічному відношенні [10-12].

Стир належить до числа найбільших річок Рівненщини. Це права притока Прип'яті. Витік річки – у Львівській області, далі протікає територією Волинської та Рівненської областей, в Прип'ять впадає в межах Білорусі. Загальна довжина річки становить 494 км, у межах Рівненської області – 208 км. Площа басейну 13,1 тис. км², у межах області – 3,4 тис. км².

Стир протікає з півдня на північ – у субмеридіональному напрямку, що зумовлено загальним зниженням території від Волинського лесового плато до Поліської низовини [13]. У верхній течії річка вузька (від 2-3 до 10-20 м) у середній і нижній – розширюється до 30-50 м. У верхній течії русло суцільно заросле водяною рослинністю, у середній і нижній – заростає лише біля берегів. Стир має понад 10 великих приток, найбільша в межах Рівненщини – річка Іква, на якій збудоване Млинівське водосховище.

Великі населені пункти на Стиру в межах області – м. Кузнецовськ, смт Зарічне. Водою річки послуговується Рівненська АЕС, її використовують для технічного і побутового водопостачання, зрошування, а також як водоприймач осушувальних систем.

Метою дослідження є аналіз іхтіофауни річки Стир (бас. Прип'яті): видового складу, структури, фауністичних комплексів та екологічних груп, їх залежності від впливу антропогенних факторів.

Загальний список риб річки Стир складений на підставі наукових джерел [10-12, 14-16], а також даних контрольних обловів, які здійснює сектор іхтіології Держрибоохорони у Рівненській області на шести ділянках річки, які охоплюють усю протяжність річки в межах області:

- 1) поблизу с. Пляшева та с. Вербень (Демидівський р-н);
- 2) Хрінницьке водосховище;
- 3) поблизу с. Торговиця (Млинівський р-н.);
- 4) поблизу с. Маюничі (Володимирецький р-н);
- 5) поблизу м. Кузнецовськ;
- 6) поблизу смт Зарічне.

Структура іхтіофауни. Разом з акліматизантами сучасна іхтіофауна річки Стир налічує 37 видів риб і круглоротих, які належать до 11 родин. Це 86% видового складу іхтіофауни Рівненської області, за даними [14]. Найбільшою кількістю видів представлені коропові – 24 види (64,9% від загальної кількості). Трьома видами представлена родина окуневих (8,1%), двома – в'юнових (5,4%). Решта родин – по одному виду (2,7%).

Нижче у наведеному списку порядок розташування таксонів (а також їх українські і латинські назви) представлений за Ю.В. Мовчаном (2008-2009), зі змінами [14].

Тип **Хордові** — **Chordata**

1. Підтип **Черепні** — **Craniata**

1. Надклас **Міногоподібні**¹ — **Petromyzontimorphi**
 1. Клас **Міноги** — **Petromyzontida**
 1. Ряд **Міногоподібні** — **Petromyzontiformes** (Berg, 1940)
 1. Родина **Міногові** — **Petromyzontidae** Bonaparte, 1831
 1. Рід **Зубата мінога** — *Eudontomyzon* Regan, 1911
 1. **Мінога українська** — *E. mariae* Berg, 1931
 2. Клас **Променепері риби** — **Actinopterygii** Klein, 1885
 1. Підклас **Новопері риби** — **Neopterygii**
 - Відділ **Кісткові риби** — **Teleostei**
 2. Ряд **Короподібні** — **Cypriniformes** Goodrich, 1909
 2. Родина **Коропові** — **Cyprinidae** Fleming, 1822
 2. Рід **Ялець** — *Leuciscus* Cuvier, 1816
 2. **Ялець звичайний** — *L. leuciscus* Linnaeus, 1758
 3. Рід **Головень** — *Squalius* Bonaparte, 1837
 3. **Головень європейський** — *S. cephalus* Linnaeus, 1758
 4. Рід **В'язь** — *Idus* Heckel, 1843
 4. **В'язь звичайний** — *I. idus* Linnaeus, 1758
 5. Рід **Плітка** — *Rutilus* Rafinesque, 1820
 5. **Плітка звичайна** — *R. rutilus* Linnaeus, 1758
 6. Рід **Краснопірка** — *Scardinius* Bonaparte, 1837
 6. **Краснопірка звичайна** — *S. erythrophthalmus* Linnaeus, 1758
 7. Рід **Підуст** — *Chondrostoma* Agassiz, 1832
 7. **Підуст звичайний** — *C. nasus* (Linnaeus, 1758)
 8. Рід **Бистрянкa** — *Alburnoides* Jeitteles, 1861
 8. **Бистрянкa російська** — *A. rossicus* Berg, 1924
 9. Рід **Верховодкa** — *Alburnus* Rafinesque, 1820
 9. **Верховодкa звичайна** — *A. alburnus* Linnaeus, 1758
 10. Рід **Озерний гольян** — *Eupallasella* Dybowski, 1916 (= *Rhynchocypris* Gunther, 1889)
 10. **Озерний гольян звичайний** — *E. percnurus* Pallas, 1814
 11. Рід **Плоскирка** — *Blicca* Heckel, 1843
 11. **Плоскирка європейська** — *B. bjoerkna* Linnaeus, 1758
 12. Рід **Лящ** — *Abramis* Cuvier, 1816
 12. **Лящ звичайний** — *A. brama* Linnaeus, 1758
 13. Рід **Синець** — *Ballerus* Heckel, 1843
 13. **Клепець європейський** — *B. sapa* Pallas, 1814

¹ Міноговидні за Мовчаном Ю.В. (2008-2009)

14. Рід Білизна — *Aspius* Agassiz, 1832
14. Білизна європейська — *A. aspius* Linnaeus, 1758
15. Рід Товстолобик білий — *Hypophthalmichthys* Bleeker, 1859
15. Товстолобик білий амурський — *H. molitrix* Valenciennes, 1844
16. Рід Товстолобик строкатий — *Aristichthys* Oshima, 1919
16. Товстолобик строкатий південнокитайський — *A. nobilis* Richardson, 1845
17. Рід Звичайний гірчак — *Rhodeus* Agassiz, 1832
17. Гірчак європейський — *R. amarus* Bloch, 1782
18. Рід Пічкур — *Gobio* Cuvier, 1816
18. Пічкур звичайний — *G. gobio* Linnaeus, 1758
19. Рід Марена — *Barbus* Cuvier, 1816
19. Марена дніпровська — *B. borysthenticus* Dybowski, 1862
20. Рід Білий амур — *Stenopharyngodon* Steindachner, 1866
20. Білий амур східноазійський — *C. idella* Valenciennes, 1844
21. Рід Верховка — *Leucaspis* Heckel & Kner, 1858
21. Верховка звичайна — *L. delineatus* Heckel, 1843
22. Рід Короп, Сазан — *Cyprinus* Linnaeus, 1758
22. Короп звичайний — *C. carpio* Linnaeus, 1758
23. Рід Карась — *Carassius* Jarocki, 1822
23. Карась звичайний, Карась золотистий — *C. carassius* Linnaeus, 1758
24. Карась сріблястий — *C. gibelio* Bloch, 1782
24. Рід Лин — *Tinca* Cuvier, 1816
25. Лин звичайний — *T. tinca* Linnaeus, 1758
3. Родина В'юнові — **Cobitidae** Swainson, 1839
25. Рід Щипавка — *Cobitis* Linnaeus, 1758
26. Щипавка звичайна — *C. taenia* Linnaeus, 1758
26. Рід В'юн — *Misgurnus* Lacépède, 1803
27. В'юн звичайний — *M. fossilis* Linnaeus, 1758
4. Родина Баліторові, річкові слижі — **Balitoridae** Swainson, 1839
27. Рід Вусатий слиж — *Barbatula* Linck, 1790
28. Вусатий слиж європейський — *B. barbatula* Linnaeus, 1758
3. Ряд Сомоподібні — **Siluriformes** Cuvier, 1817
5. Родина Сомові — **Siluridae** Cuvier, 1816
28. Рід Сом — *Silurus* Linnaeus, 1758
29. Сом європейський — *S. glanis* Linnaeus, 1758
4. Ряд Щукоподібні — **Esociformes** Bleeker, 1858
6. Родина Щукові — **Esocidae** Cuvier, 1816

29. Рід **Щука** — *Esox* Linnaeus, 1758
30. **Щука звичайна** — *E. lucius* Linnaeus, 1758
5. Ряд **Тріскоподібні** — **Gadiformes** Goodrich, 1909
7. Родина **Миневі** — **Lotidae** Bonaparte, 1837
30. Рід **Минь** — *Lota* Oken, 1817
31. **Минь річковий** — *L. lota* (Linnaeus, 1758)
6. Ряд **Колючкоподібні** — **Gasterosteiformes** Goodrich, 1909
8. Родина **Колючкові** — **Gasterosteidae** Bonaparte, 1831
31. Рід **Триголкова колючка** — *Gasterosteus* Linnaeus, 1758
32. **Триголкова колючка звичайна** — *G. aculeatus* Linnaeus, 1758
7. Ряд **Окунеподібні** — **Perciformes** Bleeker, 1859
9. Родина **Окуневі** — **Percidae** Cuvier, 1816
32. Рід **Судак** — *Sander* Oken, 1817 (= *Stizostedion* Rafinesque, 1820)
33. **Судак звичайний** — *S. lucioperca* (Linnaeus, 1758)
33. Рід **Окунь прісноводний** — *Perca* Linnaeus, 1758
34. **Окунь звичайний** — *P. fluviatilis* Linnaeus, 1758
34. Рід **Йорж** — *Gymnocephalus* Bloch, 1793
35. **Йорж звичайний** — *G. cernuus* Linnaeus, 1758
10. Родина **Головешкові** — **Odontobutidae** Hoese et Gill, 1993
35. Рід **Головешка** — *Perccottus* Dybowski, 1877
36. **Головешка ротань** — *P. glenii* Dybowski, 1877
11. Родина **Бичкові** — **Gobiidae** Fleming, 1822
36. Рід **Бичок чорноморсько-каспійський, Бичок-неогобіус** — *Neogobius* Pjin, 1927
37. **Бичок пісочник** — *N. fluviatilis* Pallas, 1814.

За результатами контрольних обловів Держрибоохорони, найбільше видове багатство іхтіофауни зафіксовано на двох ділянках – поблизу с. Торговиця (Млинівський р-н) та смт Зарічне (рис. 1, діл. 3 і 6). Найменше число видів – у Хрінницькому водосховищі (рис. 1, діл. 2).

На підставі аналізів контрольних обловів встановлено, що серед великих видів домінують плітка, краснопірка, окунь, плоскирка, лящ і карась сріблястий; серед дрібних – верховка і верховодка.

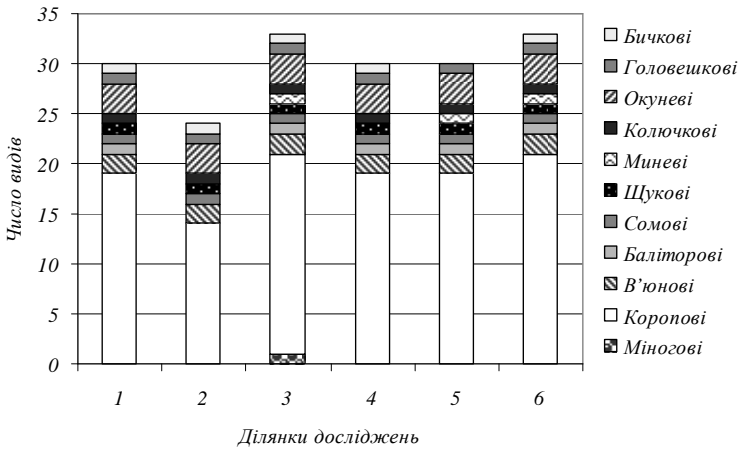

Рис. 1. Видовий склад контрольних обловів іхтіофауни р. Стир

Географічний аналіз іхтіофауни. Основною одиницею сучасного зоогеографічного аналізу є фауністичний комплекс – це група видів, пов’язана спільністю географічного походження (розвитку в одній географічній зоні). Внаслідок такого розвитку види, які утворюють комплекс, володіють певною морфобіологічною специфікою (приспособлення до умов абіотичного середовища, трофічні взаємозв’язки, особливості розмноження тощо) [18].

Усіх риб р. Стир за класифікацією Г.В. Нікольського (1980) можна віднести до восьми фауністичних комплексів (рис. 2). Чисельно переважає понтокаспійський прісноводний комплекс, до якого входять головень, краснопірка, підуст, бистрянка, верховодка, верховка, плоскирка, лящ, клепець, білизна, марена, лин і судак.

На другому місці за числом видів бореальний рівнинний комплекс: ялець, в’язь, плітка, озерний голянь звичайний, пічкур, карасі звичайний і сріблястий, щипавка, щука, окунь та йорж звичайний. Верхньотретинний рівнинний представляють гірчак, сазан, в’юн і сом; бореальний передгірський – мінога та слиж; понтокаспійський морський – бичок пісочник; арктичний прісноводний – минь.

У складі іхтіофауни водосховищ є представники китайського рівнинного комплексу (товстолобики і білий амур), які опинилися у водоймах внаслідок штучного зариблення. Інвазивні види – головешка ротань (китайський іхтіофауністичний комплекс) та триголколова колючка (бореальний морський), виявлені на усіх ділянках іхтіологічних досліджень.

Рис. 2. Частка риб різних фауністичних комплексів у складі іхтіофауни річки Стир

Екологічні групи риб. Різноманітність водних середовищ відіграє важливу роль у реалізації життєвих потреб риб та сприяє утворенню різних екологічних груп [19]. Внаслідок гідротехнічного будівництва до кінця ХХ ст. найбільших втрат у складі іхтіофауни України зазнали реофільні і проходні риби [20]. Іхтіофауна річки Стир формується переважно за рахунок еврибонтних і лімнофільних видів (рис. 3). Реофіли (мінога, ялець, головень, підуст, бистрянкa, пічкур, марена, в'юн, слиж, бичок пісочник) в уловах трапляються рідко або дуже рідко, виключно на проточних ділянках річки.

За характером живлення усі види, які мешкають у річці, відносяться до чотирьох груп: бентофаги, планктофаги, хижаки і еврифаги (рис. 4). Чисельно переважають бентофаги (41%): плоскирка, лящ, клепець, пічкур, марена, білий амур, короп, карасі звичайний та сріблястий, підуст, лин, щипавка, в'юн, бичок. До цієї групи відноситься також прісноводна паразитична мінога українська (*Eudontomyzon mariae*).

Десять видів (27%) – еврифаги: ялець, головень, в'язь, плітка, озерний голянь, гірчак, йорж, слиж, колючка і головешка. Як правило, еврифаги мають широкий харчовий спектр із переважним споживанням того чи іншого виду корму.

Хижих риб шість видів (16%): білізна, судак, щука, сом, минь та окунь.

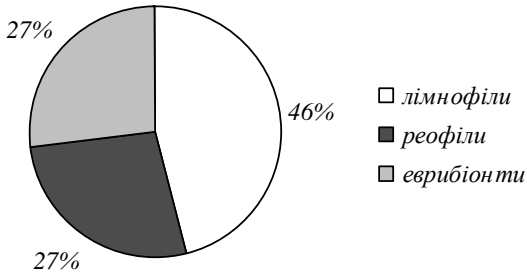

Рис. 3. Спектр екологічних груп риб р. Стир

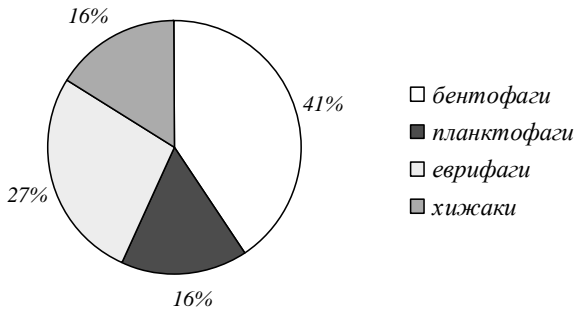

Рис. 4. Частка риб з різним характером живлення у складі іхтіофауни річки Стир

Дрібні форми зоопланктону споживає молодь практично усіх видів риб на ранніх етапах онтогенезу, проте типовими планктофагами є шість видів (16 %): бистрянка, верховодка, верховка, чехоня, товстолобики білий та строкатий.

Залежно від характеру розмноження усі риби річки Стир відносяться до групи поліциклічних (розмножуються протягом життя кілька разів), а мінога – до групи моноциклічних (після розмноження гинуть).

За типом розмноження переважна кількість видів (20, або 54%) відкладають ікру на рослинність – це фітофіли (рис. 5).

До псамофілів, які відкладають ікру на піщаних ділянках дна, відносяться чотири види (11%): мінога, ялец, пічкур, минь. Три види (8%) відкладають ікру на кам'янистих ділянках дна – це літофіли (підуст, бистрянка, марена). До групи псамо-літофілів відносяться три види (8%) – білизна, головень і бичок. Псамо-фітофіли – два види (5%) – слиж та йорж.

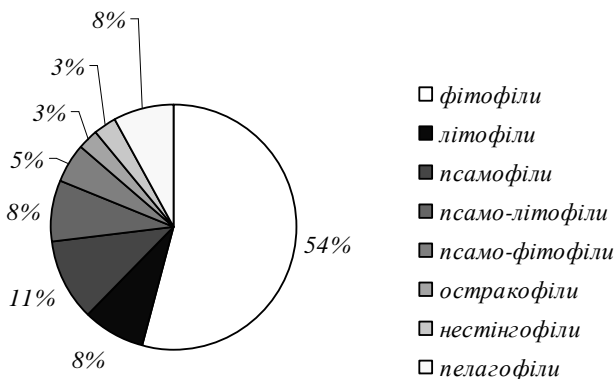

Рис. 5. Частка риб з різним типом розмноження річки Стир

Група пелагофілів (відкладають ікру у товщу води) складається з видів-інтродуцентів – товстолобики білий та строкатий, білий амур. Проте, ці види у водоймах України умов для природного нересту не знаходять, і їх чисельність підтримується за рахунок штучного відтворення) [17].

Гірчак європейський – це остракофіл, який відкладає ікру у мантийну порожнину двостулкових молюсків. Триголкова колочка – нестингофіл (гніздолюбний вид – відкладає ікру у побудоване гніздо і охороняє його).

Групи псамо- і літофілів не є численними у річці, оскільки внаслідок антропогенного впливу (сповільнення течії, розорювання території водозбору та трансформація берегів) відбувається замулення дна водотоку і субстрат, який необхідний для їх нересту, втрачається. Це зумовлює істотне переважання фітофілів, які незалежні від явищ замулення, а сповільнення течії, навпаки, сприяє розвитку водної рослинності.

Рідкісні види. У складі іхтіофауни річки є види, які скорочують свій ареал і потребують охорони. Це один вид круглоротих і 6 видів променеперих риб, що належать до категорій вразливих (ялец звичайний, карась звичайний, минь річковий) і зникаючих (мінога українська, бистрянка російська, озерний гольян звичайний, марена дніпровська) згідно «Червоної книги України» (2009) [21]. Вказані види трапляються дуже рідко. Наприклад, впродовж 2006–2011 в басейні р. Стир виловлено лише один екземпляр міноги української (за даними Держрибоохорони в Рівненській обл.).

Серед факторів антропогенного впливу, характерних для річок басейну Прип'яті, виділяють три основні групи, які визначають екологі-

чний стан водотоку – зарегулювання стоку, забруднення, біологічний вплив.

Греблі водосховищ перепинили шляхи нерестових, нагульних міграцій багатьох видів риб. Сповільнення течії річки зумовлює зміну їх-тіоценозу і відбивається на екологічній структурі угруповань, зокрема, зникнення реофілів, що спостерігається на р. Стир в межах Хрінницького водосховища.

Біологічний вплив також має істотний вплив на структуру рибного угруповання. Занесені або *адвентивні елементи* – термін означає, що види з'явилися в фауні завдяки занесенню ззовні і не являються єдиною географічною групою [18]. Випадкова акліматизація поповнила їхтіофауну України представниками східноазійської та північноамериканської їхтіофауни, які інтенсивно розширюють свої ареали, наросшують чисельність. Вступаючи у жорсткі конкурентні взаємовідносини з автохтонними рибами, виступають регуляторами їх чисельності, чому адекватно у природних та природно-технічних водоймах не можуть протидіяти ні природні фактори, ні діяльність людини [20].

До числа адвентивних видів, які трапляються у річці Стир, відносяться шість видів: товстолобики білий і строкатий, білий амур, карась сріблястий, колючка триголкова і головешка ротань. Білий амур, товстолобики білий амурський та строкатий південнокитайський, – цінні види риб, які вирощують у полікультурі з коропом у ставових господарствах та використовуються для зариблення водосховищ регіону. Негативно впливає на місцеву їхтіофауну ротань, який активно розселяється у водоймах України і чисельність його у водоймах Рівненщини поступово збільшується [14]. Цей вид завдає збитків місцевій їхтіофауні, поїдаючи молодь та ікру, одночасно будучи серйозним трофічним конкурентом.

Не останнім фактором, що негативно впливає на погіршення річкової їхтіофауни, є незаконний промисел – браконьєрство. Зокрема, органами рибоохорони за 2011–2013 роки на акваторії басейну р. Стир було виявлено 2241 випадок незаконного вилову риби, у браконьєрів вилучено сіток загальною кількістю 1505 шт., накладено штрафів на суму 80811 грн, нараховані збитки на суму 86829,40 грн та вилучено риби масою 800 кг. Це підтверджує висновок А. Я. Щербухи (2004) про те, що багатьом не лише найціннішим представникам їхтіофауни України загрожує повне зникнення унаслідок промислово-любительського і браконьєрського перелову.

Отже, з приблизно 44 видів, що мешкають у водах Рівненській області за даними [14], р. Стир представлена 37 видами; з них 36 видів

костистих риб і 1 вид міног (36 родів, 11 родин і 9 рядів). Найчисельніша родина корошових – 24 види. Іхтіофауна представлена вісьмома фауністичними комплексами; її основу складають понтокаспійський прісноводний і бореальний рівнинний, представлені найбільшим числом видів (13 і 11 відповідно). Іхтіофауна річки формується переважно за рахунок еврибіонтних і лімнофільних видів. За характером живлення чисельно переважають бентофаги. За типом розмноження – фітофіли. У річці трапляється один вид круглоротих і шість видів риб, що належать до категорій вразливих і зникаючих згідно ЧКУ (2009). Загалом, еколого-географічна структура рибного населення річки Стир є частковою ілюстрацією загальних змін структури іхтіофауни України – стійкою тенденцією до зниження кількісного і якісного складу туводної іхтіофауни.

1. Романенко В. Д. Основи гідроекології / В. Д. Романенко. – К. : Генеза, 2004. – 664 с. **2.** Пенязь В. С. Рыбы реки Припяти / В. С. Пенязь // Ученые записки: (серия биологическая): – Минск : Изд.-во Белгосуниверситета им. В. И. Ленина. – 1957. – № 33. – С. 107-146. **3.** Носаль А. Д. Рыбное население озер Волынской и Ровенской областей и промысловые рыбы / А. Д. Носаль, Л. Г. Симонова // Труды НИИ рыбного хозяйства. – К., 1958. – № 11. – С. 111–131. **4.** Татаринов К. А. Фауна хребетных заходу України : монографія / К. А. Татаринов. – Львів : В-во Львівського ун-ту, 1973. – 245 с. **5.** Геренчук К. І. Природа Волинської області : навч. посіб. / К. І. Геренчук. – Львів : Вища школа, 1975. – 147 с. **6.** Ільїн Л. В. Озера Волині: монографія / Л. В. Ільїн, Я. О. Мольчак. – Луцьк : Надстир'я, 2000. – 140 с. **7.** Мольчак Я. О. Річки Волині : монографія / Я. О. Мольчак, Р. В. Мігас. – Луцьк : Надстир'я, 1999. – 176 с. **8.** Куньчик Т. М. Антропогенна трансформація і біопродуктивність озерних екосистем межиріччя Західного Бугу і Прип'яті : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. с.-г. наук : спец. 03.00.16 «Екологія» / Т. М. Куньчик. – Житомир, 2004. – 18 с. **9.** Бігун В. К. Екологічна роль колючки триголкової *Gasterosteus aculeatus* (Gasterosteidae) у водоймах Західного Полісся України / В. К. Бігун // Шляхи збереження і відновлення рибицтва та водних екосистем у Поліському регіоні: матеріали Всеукр. наукової конф., 24–26 жовт. 2011 р.: збірник наукових праць. – Рівне, 2011. – С. 73-80. **10.** Трансформація структури іхтіофауни річки Стир в екосистемі Хрінницького водосховища / [В. О. Мосніцький, Т. М. Куньчик, В. К. Бігун, О. М. Климнюк] // Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки. – 2010. – № 12. – С. 176–182. – (Серія: Біологічні науки). **11.** Мосніцький В. О. Характеристика промислової іхтіофауни Хрінницького водосховища / В. О. Мосніцький, Т. М. Куньчик, О. М. Климнюк // Вісник НУВГП. – 2007. – Вип. 4 (40). – С. 50–55. **12.** Мосніцький В. О. Концепція збереження рибних ресурсів в умовах їх посиленого промислового використання на прикладі Хрінницького водосховища / В. О. Мосніцький, Т. М. Куньчик, О. М. Климнюк // Шляхи збереження і відновлення рибицтва та водних екосистем у Поліському регіоні:

матеріали Всеукр. наукової конф., 24-26 жовт. 2011 р.: збірник наукових праць. – Рівне, 2011. – С. 85–91. **13.** Коротун І. М. Географія Рівненської області / І. М. Коротун, Л. К. Коротун. – Рівне, 1996. – 274 с. **14.** Кадастр іхтіофауни Рівненської області : монографія / [Гроховська Ю. Р., Воловик Г. П., Кононцев С. В. та ін.]; за ред. Мошинського В. С., Гроховської Ю. Р. – Рівне : ТзОВ «Дока центр», 2012. – 200 с. **15.** Гроховська Ю. Р. Рідкісні види круглоротих і риб Рівненщини / Ю. Р. Гроховська, В. О. Мосніцький, С. В. Кононцев // Вісник НУВГП. – 2011. – Вип. 3 (55). – С. 46–52. **16.** Гроховська Ю. Р. Загальна характеристика іхтіофауни Рівненської області / Ю. Р. Гроховська, С. В. Кононцев, Г. П. Воловик // Шляхи збереження і відновлення рибництва та водних екосистем у Поліському регіоні : матеріали Всеукр. наукової конф., 24-26 жовт. 2011 р. : збірник наукових праць. – Рівне, 2011. – С. 53–61. **17.** Мовчан Ю. В. Риби України (таксономія, номенклатура, зауваження) / Ю. В. Мовчан // Збірник праць Зоологічного музею. – 2008–2009. – № 40 – С. 47–78. **18.** Автохтонная фауна. Позвоночные животные: учебное пособие для вузов / [сост. Е. И. Труфанова]. – Воронеж : Изд.-во ВГУ, 2007. – 44 с. **19.** Шерман І. М. Загальна іхтіологія: підручник / І. М. Шерман, Ю. В. Пилипенко, П. Г. Шевченко. – К. : Аграрна освіта, 2009. – 454 с. **20.** Щербуха А. Я. Іхтіофауна України у ретроспективі та сучасні проблеми збереження її різноманіття / А. Я. Щербуха // Вісник зоології. – 2004. – № 38(3). – С. 3–18. **21.** Червона книга України. Тваринний світ / за ред. І. А. Акімова. – К. : Глобалконсалтинг, 2009. – 623 с.

Рецензент: д.с.-г.н., професор Клименко М. О. (НУВГП)

Hrokhovska Y. R., Candidate of Agricultural Sciences, Associate Professor, Konontsev S. V., Candidate of Engineering, Associate Professor, Kulpach A. V., Senior Student (National University of Water Management and Nature Resources Use, Rivne)

ECOLOGICAL DIVERSITY OF STYR RIVER'S ICHTHYOFAUNA

The species diversity, systematic status, belonging to the faunal complexes and ecological groups of fish in river Styр (bas. Prypyat) within the Rivne region were analyzed.

Keywords: ichthyofauna, species diversity, faunal complexes, ecological groups of fish, rare species.

Гроховская Ю. Р., к.с.-х.н., доцент, Кононцев С. В., к.т.н., доцент, Кульпач А. В., студент 5 курса (Национальный университет водного хозяйства и природопользования, г. Ровно)

ЭКОЛОГИЧЕСКОЕ РАЗНООБРАЗИЕ ИХТИОФАУНЫ РЕКИ СТЫРЬ

Проанализированы видовое разнообразие, систематический статус, принадлежность к фаунистическим комплексам, а также экологические группы рыб реки Стырь (бас. Припяти) в пределах Ровенской области

***Ключевые слова:* ихтиофауна, видовое разнообразие, фаунистические комплексы, экологические группы рыб, редкие виды.**
